

SADRŽAJ

1. UVOD	2
2. NASTANAK KIČA	3
2.1. Kič u umetnosti	5
2.2. Kič u marketingu	7
2.3. Kič u politici	7
2.4. Kič u muzici	8
2.5. Pojava kiča u modi	10
3. ZAKLJUČAK	12
4. LITERATURA	14

1.UVOD

Prevladava mišljenje da je kič umetnost masa, karakteristika srednje klase koja se imitirajući statusne simbole više klase pokušava izdići na njihov nivo. To ne mora isključivo biti tako jer je moguć i kič elite. Kič, kao loš ukus, u umetnosti nastaje imitiranjem pojedinih elemenata metničkog dela, čime se menja njegovo značenje. Gubi se umetnička vrednost koja postaje kič vrednosti. Reforme u umetnosti koje su pokušale da spreče prodor kiča, nisu uspele jer se isto događa i u drugim područjima čovekovog života. Kič se do danas proširio na reklame, politiku, turizam, porodicu, religiju, film, a nemoguće ga je izbeći jer je direktan proizvod masovne kulture u kojoj živimo. Okruženi smo predmetima koje možemo nazvati kičem. Svakodnevno, ne razmišljajući previše o njima, ih konzumiramo jer su nam nametnuti putem masovnih medija koji manipulišu našim ukusom. Prisutna je i kičizacija mita do koje se dolazi kada se mitska ili ritualna vrednost prepisuje osobama, činjenicama kojima ne pripada. Mogli bismo reći da je pojavom industrijskog društva čovekov dobar ukus nestao, ali nemojmo biti tako pesimistični.

2.NASTANAK KIČA

Reč kič dobija širu upotrebu polovinom 19. veka, nastao je u Minhenu 1870. godine, potiče od nemačke reči kičen (kitschen), što znači napraviti nešto kako bilo, sklepati, učiniti ga prividno vrednim. Na primer, neko od nameštaja želi "patiniranjem" da napravi stari, da bi ga poistovetio sa nekim stilom ili starinom. U tom smislu nemačka reč ferkičen (verkitschen) znači podvaliti nekome, prodati nekome nešto što nije imao nameru da kupi, a to sve dovodi u sumnju moralnost čina kojim se nešto podmeće kao pravo, a ono to nije. Kič je, dakle, i društvena pojava pod čijim se uticajem može stvoriti i takvo stanje duha iz kojeg će prosteći i kič-stav, a iz njega može nastati i kič-stil.

Drugi izraz-šund (nemački schund) bukvalno znači: trice, prnje, bezvredno delo, otpadak. Najčešće se izraz šund koristi za onaj deo kiča koji se odnosi na književnost. Zbog toga se termin "šund literatura" koristi kada mislimo na "ljubiće", "krimiće"...

Najrasprostranjenije je mišljenje kako kič nastaje kao posledica pokušaja uzdizanja srednje klase do elite i kako je isključivo umetnost masa. Činjenica je da postoji određeno raydoblje kada je to tako, ali u današnje vreme kič je pojava koja ne štedi ni jedan društveni sloj. Kao imitacija, kič kopira umetnost u svim njenim specifičnim pojavama. Ali, kreativni proizvodi umetnosti se ne mogu imitirati. Imitirati se mogu samo najjednostavniji oblici i yato je kič kopija umetnosti.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com